

Ordføreren (Mourier = Peter sen):

Da den høitærede Indenrigsminister i dette Dieblif omtalte Grunden til, at dette Vædringsforslag er fremkommet fra Udvalget, anseer jeg det for ufornuødent videre at omtale det og skal blot anbefale det til det høie Things Vedtagelse. Det har i Udvalget i Genhold til Vædringer, der faldt ved 2den Behandling, været under Overveetelse, hvorvidt der kunde være Anledning til at gjøre en Forandring i Bestemmelserne i Lovudkastets § 3, saaledes som denne blev vedtagen efter Indenrigsministerens Vædringsforslag. Det vil jo nemlig sees, at Bestemmelserne i § 3 nu alene referere sig til Forordningen af 9de Juli 1817 § 6, og at denne Forordning alene tager Hensyn til de jordspildende Hegn, imedens der derimod efter den nye Lov kan blive Tale om andre Hegn som løbtlige, med hvis Opførelse der ikke vil være forbundet noget Jordtab, men som dog muligen kunde medføre forholdsviis ikke saa ringe Bekostning for slige ueheldige Lodder. Da der imidlertid af Forordningen af 9de Juli 1817 klart frengaaer, at den ifkun tager Hensyn til de allerede dengang ved Udstykning eller Udskiftning ueheldigt affatte Lodder og derimod ikke til dem, der for Fremtiden kunne blive affatte med en slig ueheldig Stigur, og da det maa erkjendes for rigtigt, at der steer saa faa Undtagelser som muligt fra den almindelige Hegnsligt, har Udvalget troet ikke at burde gaae videre end netop til de Undtagelser, der ere hjemlede i Forordningen af 9de Juli 1817, og man har desuden troet at kunne berolige sig ved, at Hegnsynsmændene i de enkelte Tilfælde vilde tage tilbørligt Hensyn til disse ueheldige Lodder ved Bedømmelsen af Bessaffenheden af de forlangte Hegn. — Med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Vædringsforslag skal jeg bemærke, at Udvalget kan tiltræde Forslagene under Nr. 1, 3, 4, 5 og 6, hvilke vi maae anbefale til det høie Things Vedtagelse, idet de efter vor For mening ere ligefremme Forbedringer af Lovforlaget. Svad derimod Forslaget under Nr. 2 angaaer, maa Udvalget fremdeles fraraade Thinget at gaae ind paa dette Vædringsforslag, der jo gaaer ud paa paaany at indsætte den tidligere § 11 i Lovforlaget. Det er

ganste vist, at der af den høitærede Indenrigsminister er gjort en Modification i Bestemmelserne, saaledes som den var affattet i det oprindelige Lovudkast, som vil medføre, at, hvor de i Forslaget anførte Omstændigheder ere tilstede, kan der ikke forlanges noget nyt Hegn af Veicommunen, og der er derved ganste vist afhjulpet en Mangel, der var ved Lovforlagets oprindelige Affattelse, og som blev fremhøvet under Discussionen her; men ikke desto mindre vil der dog af Lovforlaget, saaledes som det nu er, kunne følge meget store Udgifter for Kommunen, og vi kunne ikke skønne, at der er nogen paatrængende Grund til at gjøre en Forandring i den bestaaende Tilstand, som vilde kunne have en slig Virkning, navnlig paa en Tid, hvor man almindelig hører Beklagelser, og det tildeels beføiede Beklagelser, over den betydelige Forøgelse, de communale Udgifter have faaet. Det er dog ikke alene de oconomiske Grunde, skjøndt disse ganste vist ere de overveetende, der have bewirket, at jeg maa fraraade Thinget at vedtage dette Vædringsforslag, men dette Vædringsforslag vil ogsaa give Anledning til en besynderlig Uligbed, Noget, som allerede i Udvalget blev fremhøvet af et æret Medlem af samme. Der som Vædringsforlaget bliver vedtaget, vil det nemlig være fastsat, at den, som ikke har noget Hegn mod Veien, vil kunne forlange af Veicommunen, at den skal tage Deel med i Opførelsen af et nyt Hegn og tillige høre Halvdelen af de fremtidige Vedligeholdelsesomkostninger ved Hegnet, medens derimod den, der i Forveien har et Hegn, ikke kan stille noget saadant Forlangende til Kommunen. Det forekommer os, at det ikke just er en heldig Ordning af dette Forhold, idet der derved ligesom sættes en Præmie for den, der ikke har noget Hegn, ligeoverfor den, der allerede har draget Omsoerg for at opføre et saadant. Da imidlertid hele denne Materie jo allerede har været tilstræffelig debatteret, skal jeg ikke yderligere udvillie den, men kun ganste henholde mig til det, jeg tidligere har udtalt, og jeg skal blot tiltræde de ærede Medlemmer, som ved Sagens 2den Behandling stemte for, at Paragraphen skulde udgaae, ogsaa ved denne 3die Behandling at fastholde deres tidligere Afstemning.